

Serengeti de Bir Öğlen Üstü

– Vedatdünder8 · 05 Ocak 2015

Serengeti'de bir öğlen üstüBir dişi aslanın dişlerinde yandı O Bir anda çığlıkla büküldü acısıBir yalan gibi kusurlandı sevinciGüneş gölgesine kadar indi, göremediO an kendi üzerine doğru gevşediBacaklarıyla boşluğu döverken, sessizceVe sanki bir anda evrimleşti...Önce ne olduğunu anlamadıRüzgardan hızlı olması,işe yaramadıGüneş tepeleme inmişti bir kere sankiAdeta çene çukuruna kadar kızardıDamağı dudaklarına doğru fırlarken,keskinceHani gözlerinde yırtındı endişesi...Bir anda geçmişinden siliniverdi,geçmişBu sürelik bir hafıza kaybıydı,sankiBirdenbire gölgesini kaybetti,o anSanki karanlığa doğru koştu, kasılarakKoşup kurtulduğunu sanarak ,Sonra gırtlığına boğuk bir ses burulduKıyametine sarılarak...Oysa gün,mücevher gibi bir gündüMutluluğun kenarları yoktuBoynuzları adeta bir süngüydü başında amaUzun bacakları rüzgardan hızlı olsa ne gam..Önce çığlığını bütün gücüyle tükettiSonra kokladı bedeniniBir sus payı bıraktı,İlahi bir korkuyla kasıldı gözleri,Sanırsın artık kandan bir göl gibiydiBütün vücudu adeta, buhar seliydi...Şimdi gırtlığında beş santimetre karedeKızılık tutuşup yayılırken,gizliceYüreği atıyordu gözlerindeSessizce...Serengeti'de, okalıptüs ağaçlarının gölgesindeBir dişi aslan ve üç yavrusununKırmızılığa gömülürken dişleri Bir öğlen üzeri, konuk oluyordu odalarımızaBu Vahşi kedilerin belgeseli...Vedat DÜNDAR